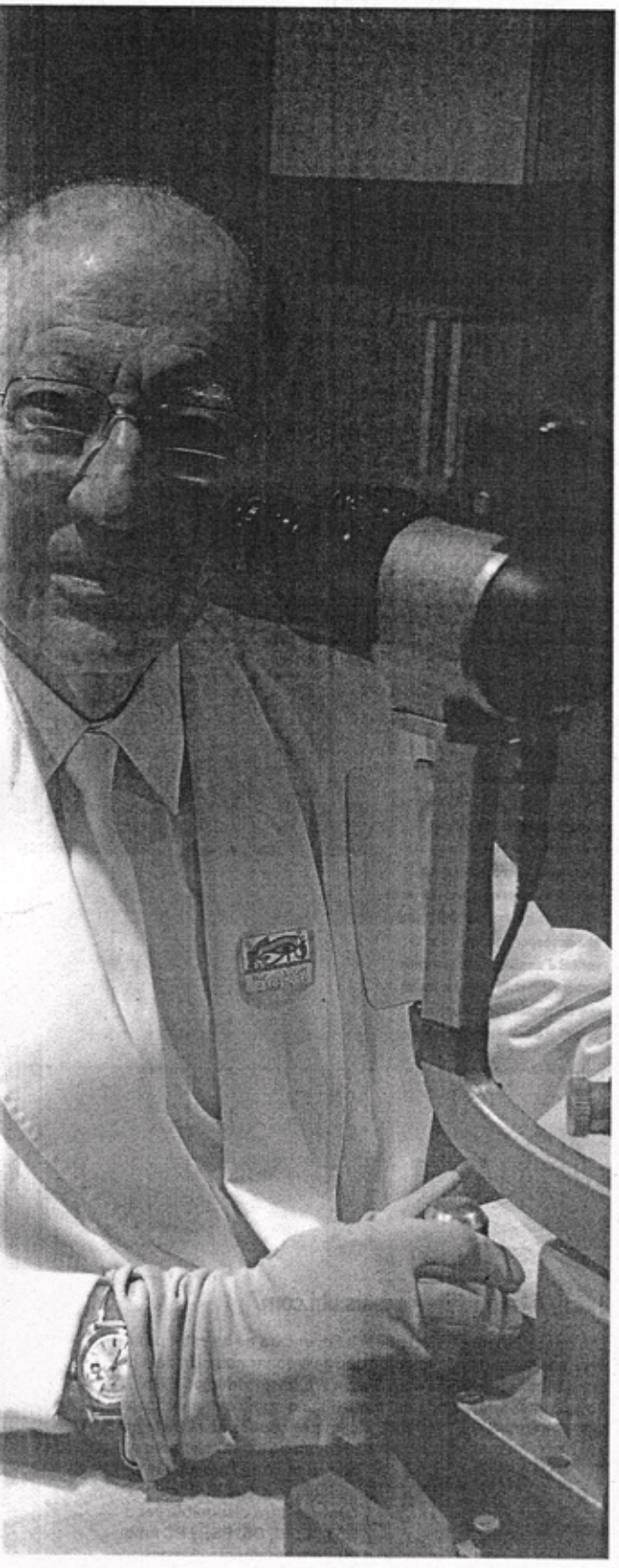

una butaca buida que jo havia pagat. A la segona part s'hi va asseure un senyor que es va sentir molest perquè jo movia la mà...

Li devia destorbar la concentració...
En acabar em va dir que jo no entenia gens de música! Vaig estar a punt de respondre-li com es mereixia, però hauria estat rebaixar-se.

Quin llibre està llegint?
Estic rellegint *El nombre de la rosa*, d'Umberto Eco. Però he de dir que m'agrada més la pel·lícula, que també he vist més d'un cop. El llibre està bé, però hi ha moments que és una mica llauna.

Què l'atreu tant d'aquesta història?
Tota la trama del monestir, que pràcticament és de clausura, amb una biblioteca amb llibres prohibits. I a la pel·lícula hi ha un Sean Connery magnífic. És un gran actor que m'agrada molt. Com quan surt fent de 007.

Quina és la seva pel·lícula favorita?
N'hi ha moltes, però n'hi ha una que m'agrada molt, que és *El rey pasmado*, d'Imanol Uribe. Està molt ben feta. Una altra pel·lícula que a mi m'agrada i que, com l'anterior, està basada en un llibre, és *La novena puerta*, amb tota aquella trama fantàstica i de misteri.

¿Recorda algun moment emocionant en el seu exercici professional?
Quan va morir el meu pare, per voluntat seva, vaig extreure-li les còrnies i, mentre arribava la gent per donar el condol, les vaig trasplantar a dos malalts pobres. Un altre moment colpidor és que, un cop enterrat el meu pare, alguns murmolaven que jo no me'n sortiria. Vostè què creu? Me n'he sortit o no?

Què sent quan opera?
Jo opero amb música perquè m'ajuda en els moments de transició, quan esperes que et donin un instrument. Però quan treballo en un moment delicat tota la música desapareix de la consciència. Què sento llavors? Una mica d'angoixa, però sé dominar-la i mantenir el cap ben clar.

Encara opera?
Opero tres dies a la setmana: dilluns i dimecres al matí, i dijous a la tarda. I sempre veig els malalts el dia anterior. A mi m'envien els casos més difícils o aquells en els quals el malalt demana per mi. Els veig, els examino bé, estudio la seva història clínica, els explico tot el que farem i també com quedaran després del tractament.

Fins quan espera operar?
M'agrada molt operar. Si hagués de retirar-me, que no ho faré, crec que en només deu dies envelliria deu anys. Penso operar tot el que Déu em permeti.

Per què treballa amb guants de seda?
Perquè els altres, de cautxú, em treuen la sensibilitat. El meu pare també operava amb guants de seda. Amb ells tinc una gran sensibilitat per utilitzar qualsevol instrument. L'ambient del quiròfan ja és prou estèril.

¿Recorda algun cas en especial?
De fa anys. Una pacient que ara és cantant d'òpera, contralt. Va venir a veure'm quan era una nena. Tenia una cataracta de naixement. La van tractar primer a Holanda, sense èxit. Li van dir que no hi havia res fer...

"La circulació és un gran enemic dels ulls, sobretot si vostè no porta el cinturó"

"Si hagués de retirar-me, que no ho faré, crec que en deu dies envelliria deu anys"

"No recordo quan vaig plorar per últim cop, però ho he fet més d'una vegada"

I va arribar fins a vostè...
Me la van enviar a través d'un amic londinenc. Jo vaig fer-li una operació i va tornar a veure-hi. Un dia va venir a sopar a casa meva i en un llibre va escriure: "Doctor Barraquer, vostè va obrir el món per a mi". Després es va casar i va tenir un fill amb cataractes de naixement...

I també el va operar vostè?
No. El marit va voler que s'operés de seguida, però jo vaig aconsellar deixar passar un mes o un mes i mig. I així vaig perdre el cas de vista...

Quan va ser l'últim cop que va plorar?
No ho recordo, però he plorat més d'un cop. Quan jo tenia deu anys alguns em deien que era com de mantega. De petit, si el meu pare em guanyava jugant als escacs, em posava a plorar. I de vegades sents una emoció i com les llàgrimes t'arriben als ulls. Si no, no seria humà.

Sentint la seva música?
Depèn del que estigui escoltant. Llavors sí que m'arriben llàgrimes als ulls. És qüestió de portar una gasa estèril a la butxaca, per eixugar-te sense contaminar-te, he, he!

Falten o sobren metges?
En falten. Jo tinc 16 alumnes del programa MIR, quatre per torn. A mi no em faria res tenir-ne sis per torn. Ho he ofert des de fa temps, però el ministeri encara no ha respost. Sembla que no els interessa, tot i que falten oftalmòlegs.

Com a metge, quin progrés mèdic l'ha impactat més?
Els antibiòtics ens han ajudat molt. Els antiinflamatoris i els seus derivats. I després, la microcirurgia. El meu pare operava amb lupes, i nosaltres ho fem amb microscopi.

La mort és el final?
No. Jo sóc creient. Hi ha una altra vida. Hi ha gent que es declara atea o agnòstica. D'altres creuen en la reencarnació. Jo no menyspreo ningú, però crec en Déu. Acostumo a anar a missa, però si estic treballant en un congrés tampoc deixo la feina per buscar una església. ▮